

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/126/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2125011192
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Kondllová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2125011192.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Kondllovej a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 4.6.2025, sp. zn. 7PP/28/2025, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 4.9.2025 v Trnave, takto

rozhodol:

I. Podľa § 194 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku sa napadnuté uznesenie zrušuje v celom rozsahu.

II. Podľa § 66 odsek 1 písmeno a), odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, sa návrh odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., t.č. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený

- trestným rozkazom Okresného súdu Čadca zo dňa 25.7.2022, sp. zn. 1T/68/2022,
- rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 28.10.2022, sp. zn. 4T/99/2020
- a rozsudkom Okresného súdu Bratislava 3 zo dňa 10.1.2023, sp. zn. 6T/146/2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 14.9.2023, sp. zn. 4To/56/2023, zamieťa.

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava (ďalej len „okresný súd“) uznesením zo dňa 4.6.2025, sp. zn. 7PP/28/2025 podľa § 66 odsek 1 písmeno a), odsek 2, odsek 3 Trestného zákona zamietol návrh odsúdeného A. B. (ďalej len „odsúdený“) na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 28.10.2022, sp. zn. 4T/99/2020 a rozsudkom Okresného súdu Bratislava 3 zo dňa 10.1.2023, sp. zn. 6T/146/2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 14.9.2023, sp. zn. 4To/56/2023. (ďalej len „napadnuté uznesenie“)

Po vyhlásení uznesenia na verejnom zasadnutí sa prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava vzdal práva na podanie sťažnosti a odsúdený podal sťažnosť.

Odsúdený podaním zo dňa 14.7.2025, doručeným okresnému súdu dňa 16.7.2025 odôvodnil podanú sťažnosť, pričom nesúhlasil jednak s názorom prokurátora, že nespĺňa v plnom rozsahu všetky podmienky na podmiennečné prepustenie, taktiež s odkazom na trestnú minulosť odsúdeného, ktorého označil za špeciálneho recidivistu ani s názorom, že odsúdený mal byť pri dosahovaní disciplinárnych odmien iniciatívnejší.

Odsúdený poukázal na hodnotenie ústavu, kde vykonáva trest, z ktorého hodnotenia je povinný okresný súd vychádzať, ako aj z jeho odporúčacieho záveru. V hodnotení je popísané správanie odsúdeného počas výkonu trestu, jeho vzťah k uloženému trestu, plnenie účelu trestu, dodržiavanie ústavného poriadku, podriadenie sa resocializačnému programu, možnosti uplatnenia metód sociálnej práce, psychologického a pedagogického pôsobenia.

Čo sa týka špeciálnej recidívy, tak v prípade odsúdeného sa jedná o nepriamu recidívu, pričom trestná minulosť by mu nemala byť vytykaná. Zo štatistik vyplýva, že u 90% odsúdených dochádza k recidíve z dôvodu nedostatočného asistenčného vedenia zo strany spoločnosti (rodiny, tretí sektor, štátny sektor) a pretože spoločnosť nevie zaobchádzať – pristupovať k osobe po výkone trestu. Odsúdení sú odmietaní spoločnosťou a diskriminovaní, čím sú chtiac nechtiac tlačení do pôvodnej roviny ich predchádzajúceho kriminálneho života. Štát nevytvoril dostatočné programy pre osoby po výkone trestu.

Odsúdený má prisľúbenú prácu v taxislužbe. Ubytovanie má zabezpečené na dobu neurčitú a po nástupe do taxislužby môže ísť bývať ku krstnej mame, ktorá s tým súhlasila. Z dôchodku má odsúdený dostatok finančných prostriedkov na vlastné bývanie, či s krstnou mamou, nakoľko mu bol vyplatený zameškaný dôchodok v značnej výške, preto nemá dôvod páchať trestnú činnosť.

Resocializačnú prognózu a recidívu treba hodnotiť vo vzájomnej súvislosti s inými faktormi. Posudzuje sa len pravdepodobnosť správania v prípade podmieneného prepustenia.

Odsúdený má za to, že počas výkonu trestu vyvinul značné úsilie, aby sa naplnil účel trestu, preto zamietnutie jeho návrhu môže mať na odsúdeného negatívny vplyv. Podmienené prepustenie má viesť k dovŕšeniu nápravy.

Odsúdený mohol byť podmienenčne prepustený aj s uložením dohľadu s primeranými povinnosťami a obmedzeniami, ktoré by znížili riziko recidívy, pričom poukázal na to, že vo výkone trestu je prvý krát. Okresný súd mal vyhodnotiť všetky podklady pre podmienené prepustenie komplexne, pričom mal zohľadniť nadpriemerne pozitívne hodnotenie riaditeľa ústavu, formulár hodnotiaci riziko sociálneho zlyhania, resocializačnú prognózu, možnosť polepšenia, uložené dve odmeny za dva roky výkonu trestu napriek zdravotnému hendikepu, a to skolióze celej chrbtice a detskej mozgovej obrne, ako aj kritický postoj odsúdeného k trestnej činnosti. Odsúdený prejavil záujem aj o rekvalifikačné kurzy, či iné aktivity, ale do týchto nebol vybraný, preto mu táto okolnosť nemôže byť vyčítaná.

Okresný súd poukázal na to, že odsúdený mohol preukázať polepšenie, keď mu boli v minulosti ukladané tresty miernejšou formou alebo alternatívne tresty, čo nevyužil, avšak odsúdený zdôraznil, že je vo výkone trestu prvý krát, uvedomil si stratu slobody, ponaučil sa z toho a nebude opakovať chyby, ktorých sa dopustil.

Trestná minulosť je relevantným faktorom pri rozhodovaní o podmienenom prepustení, avšak predpoklad vedenia riadneho života nemôže byť založený predovšetkým, či dokonca výlučne na trestnej minulosti. Je potrebné zohľadniť ďalšie poznatky o osobe odsúdeného, stav jeho nápravy i prostredie, kde bude po prípadnom podmienenom prepustení.

Okresný súd sa dostatočne nevysporiadal s argumentami odsúdeného, čím porušil jeho právo na spravodlivý proces, formalisticky odôvodnil napadnuté uznesenie, neuviedol, čo ešte má odsúdený splniť.

Odsúdený navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu, aby znovu konal a rozhodol.

Odsúdený podaním z 22.8.2025, doručeným krajskému súdu 25.8.2025, žiadal o informáciu, v akom štádiu sa nachádza jeho sťažnosť a či môže dopĺňať túto sťažnosť o argumenty v jeho prospech.

Spis bol Krajskému súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) riadne predložený na rozhodnutie dňa 28.7.2025, pričom dňa 2.9.2025 vo veci nariadil termín neverejného zasadnutia na 4.9.2025.

Podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

- a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
- b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 odsek 1 Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak

- a) nie je prípustná,
- b) bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť, alebo
- c) nie je dôvodná.

Podľa § 194 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku, ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie, a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie, rozhodne vo veci sám.

Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 písmeno a), písmeno b) Trestného poriadku preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom

napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť odsúdeného z vecného hľadiska nie je dôvodná, avšak rozhodnutie okresného súdu bolo potrebné zmeniť z formálneho hľadiska pre neúplný výrok rozhodnutia.

Krajský súd nezistil žiadne pochybenia okresného súdu v konaní, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia. Odsúdený dňa 5.5.2025 doručil okresnému súdu žiadosť o podmiennečné prepustenie, pričom okresný súd vo veci dňa 12.5.2025 nariadil termín verejného zasadnutia na 4.6.2025 a vyžiadal si potrebné podklady. Na verejnom zasadnutí bol odsúdený vypočutý, boli oboznámené listinné podklady a vo veci bolo vyhlásené napadnuté uznesenie.

Okresný súd z lustrácie v ZVJS na odsúdeného zistil, že tento vykonáva po sebe tri tresty odňatia slobody, a to vo veci Okresného súdu Čadca sp. zn. 1T/68/2022 vo výmere 2 roky, ktorý trest vykonával od 24.4.2023 do 4.4.2025, vo veci Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 4T/99/2020 vo výmere 6 mesiacov, ktorý vykonáva od 4.4.2025 do 4.10.2025 a vo veci Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 6T/146/2018, vo výmere 20 mesiacov, ktorý má vykonávať od 4.10.2025 do 4.6.2027.

Zo skráteného výpisu odsúdeného vyplynulo, že odsúdený aktuálne vykonáva trest uložený rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 4T/99/2020, pričom lehotu na podanie návrhu na podmiennečné prepustenie vo vzťahu ku všetkým trom vykonávaným trestom splnil dňa 4.5.2025.

Vzhľadom k tomu, že odsúdený vykonáva po sebe tri tresty odňatia slobody bolo potrebné v zmysle § 66 odsek 3 Trestného zákona posúdiť, či súčet pomerných častí uložených trestov, po ktorom spĺňa formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie, uplynul.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia konštatoval splnenie formálnej podmienky na podmiennečné prepustenie ku dňu rozhodovania súdu o žiadosti odsúdeného, avšak opomenul vyhodnotiť a následne to premietnuť aj do výroku napadnutého uznesenia, že splnenie tejto formálnej podmienky na podmiennečné prepustenie sa aktuálne vzťahuje ku všetkým trom po sebe vykonávaným trestom odňatia slobody. Je pravdou, že odsúdený vo veci Okresného súdu Čadca sp. zn. 1T/68/2022 už vykonal 2 ročný trest odňatia slobody za prečin dňom 4.4.2025, avšak zo zostávajúcich dvoch trestov za prečiny, a to vo veci Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 4T/99/2020, kde má vykonávať trest od 4.4.2025 do 4.10.2025 a vo veci Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 6T/146/2018, kde má vykonávať trest od 4.10.2025 do 4.6.2027, ešte odsúdený ku dňu rozhodovania okresným súdom napadnutým uznesením nevykonal potrebnú polovicu trestov. Pokiaľ odsúdený spĺňal formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie len po súčte pomerných častí všetkých troch uložených trestov, a to ku dňu 4.5.2025, mal to okresný súd vo výroku napadnutého uznesenia vyjadriť uvedením všetkých troch odsúdení, keďže sa formálna podmienka na podmiennečné prepustenie viazala na vykonanie pomerných častí všetkých troch trestov odňatia slobody. Ak by odsúdenému zostávalo vykonať len dve odsúdenia, vo vzťahu ku ktorým by odsúdený už spĺňal formálnu podmienku, teda by z týchto dvoch odsúdení už vykonal potrebnú polovicu trestov, mohol okresný súd v napadnutom uznesení poukázať len na zostávajúce dve odsúdenia. O takúto situáciu v danom prípade však nešlo, keďže odsúdenému ešte zostávalo vykonať do rozhodovania okresným súdom presne 24 mesiacov trestu odňatia slobody, pričom z posledných dvoch odsúdení v celkovej dĺžke 26 mesiacov, ešte nevykonal potrebnú polovicu trestov, preto bolo potrebné vo výroku uznesenia poukázať na všetky tri odsúdenia, lebo len po zohľadnení výkonu polovice trestu v každom z nich aktuálne odsúdený spĺňal formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie.

Vo vzťahu k záverom okresného súdu ohľadom skutočnosti, že odsúdený nespĺňa ani prvú ani druhú materiálnu podmienku na podmiennečné prepustenie, tak s týmito sa krajský súd stotožňuje. Teda aj krajský súd je názoru, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním nepreukázal polepšenie a taktiež od odsúdeného nemožno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Prvá materiálna podmienka v podstate znamená, že u odsúdeného prišlo k vnútornej premene - prevýchove vo vzťahu k spoločenským normám, najmä dodržiavaniu právneho poriadku. Možno teda predpokladať, že u odsúdeného nastala taká zmena vnútorného postoja k spoločnosti a právu, ktorá znamená negatívny postoj k páchaniu trestnej činnosti. Toto je možné preukázať plnením programu zaobchádzania, negatívnym postojom k predchádzajúcej trestnej činnosti, výkonom práce počas výkonu trestu, zlepšovaním znalostí a schopností, ktoré zvyšujú zamestnateľnosť, plnením povinností a zákazov odsúdeným a s tým súvisiacou existenciou disciplinárnych odmien a ich početnou prevahou nad disciplinárnymi trestami s prihliadnutím na okolnosti odmien a trestov. To znamená, že rozhodnutie súdu

má byť reflexiou celého priebehu výkonu trestu u odsúdeného, jeho pozitívneho vývoja alebo naopak stagnácie a negatívneho vývoja. Zmena vnútorného postoja musí byť skutočná, nielen predstieraná, resp. nesmie byť len následkom automatickej adaptácie na prostredie výkonu trestu. Polepšenie vyžaduje, aby odsúdený skutočne potlačil záporné vlastnosti a sklony, ktoré viedli k spáchaniu trestného činu. V tomto zmysle nie je prejavom skutočnej zmeny ani účelové správanie odsúdeného v súlade s vnútorným poriadkom ústavu na výkon trestu, no bezo zmeny vnútorného hodnotového nastavenia.

Okresný súd prihliadol na skutočnosť, že hodnotenie odsúdeného vyznieva pozitívne, nakoľko z tohto hodnotenia vyplýva, že sa odsúdený adaptoval na režim výkonu trestu, správal sa slušne, vo veciach si udržiaval poriadok, časový rozvrh dňa dodržiaval, vytvoril si podmienky na získanie dvoch odmien, čo však podľa okresného súdu za obdobie viac ako dvoch rokov výkonu trestu nebolo dostatočné a taktiež odsúdený nevyvinul snahu po tzv. aktivitách navyše.

K argumentu odsúdeného, že dosiahnutie dvoch odmien za obdobie dvoch rokov nemožno považovať za nedostatočné, treba uviesť, že tento argument je dôvodný. Aj z hodnotenia odsúdeného vyplýva, že nie je zaradený na žiadnom pracovisku zo zdravotných dôvodov, pričom odsúdený poukázal na svoju zdravotnú diagnózu, ktorá mu bráni byť zaradený do práce, čo mu objektívne sťažuje možnosť dosiahnutia odmien v súvislosti s pracovným výkonom. Treba v tomto smere oceniť záujem odsúdeného zapájať sa do činností v oblasti udržiavania čistoty a poriadku, pričom od januára 2025 má povolený voľný pohyb vo vymedzenom priestore ako upratovač.

K nevyvíjaniu snáh o aktivity navyše, odsúdený uviedol, že prejavil záujem aj o rekvalifikačné kurzy, či iné aktivity, ale do týchto nebol vybraný, k čomu treba uviesť, že toto tvrdenie odsúdeného nekorešponduje s vyjadrením riaditeľa ústavu v hodnotení, kde je uvedené, že odsúdený záujem o vzdelávanie neprejavil, ani neabsolvoval žiadny rekvalifikačný kurz, či iné formy vzdelávania.

Správanie odsúdeného možno hodnotiť tak, že počas výkonu trestu bolo na požadovanej úrovni, dokonca pre zdravotný hendikep, ktorý mu bránil zamestnať sa dosiahol dve disciplinárne odmeny, avšak toto správanie samé osebe svedčí len o prispôsobení sa ústavnému režimu. Okresný súd správne poukázal na skutočnosť, že odsúdenému musel byť venovaný individuálny prístup so zameraním na zvyšovanie sebestačnosti, zodpovednosti, sebareflexie, na jeho manipulatívne tendencie a na kritický postoj k zneužívaniu iných osôb, kde síce z hodnotenia odsúdeného riaditeľom ústavu vyplýva, že odsúdený má kritický postoj k trestnej činnosti, avšak táto skutočnosť zo správania odsúdeného nevyplýva. Nateraz nie je možné deklarovaný kritický postoj odsúdeného k trestnej činnosti hodnotiť inak ako len formálny, bez snahy polepšenia. Zohľadniac charakter trestnej činnosti odsúdeného, za ktorú vykonáva tresty odňatia slobody, kde ide o špeciálnu recidívu k páchaniu sofistického podvodného konania cez sociálne siete, kde pri posledných dvoch odsúdeniach, odsúdený spôsobil škodu 19.300 eur, ktorú bol povinný aj zaplatiť dvom poškodeným osobám, tak odsúdený doposiaľ napriek pravidelnému príjmu z invalidného dôchodku ako aj tomu, že mu bol invalidný dôchodok spätne vyplatený počas výkonu trestu, na čo poukázal aj odsúdený v podanej sťažnosti, že mu bol vyplatený zameškaný dôchodok v značnej výške, teda odsúdený evidentne disponuje okrem pravidelného príjmu z dôchodku aj značnou sumou navyše, nijakým spôsobom nepreukázal, že by sa aspoň z časti snažil o náhradu spôsobenej škody poškodeným. Práve takéto správanie odsúdeného, ktorý má evidentne pravidelný zdroj príjmu a aj finančné prostriedky navyše už počas výkonu trestu, by bol preukázateľným prejavom polepšenia, teda ak by odsúdený prejavil reálnu snahu o náhradu spôsobenej škody. Odsúdený počas viac ako dvoch rokov výkonu trestu takúto snahu neprejavil, hoci sám deklaruje pravidelný príjem z invalidného dôchodku, ktorý podľa lustrácie v Sociálnej poisťovni predstavuje sumu 286,50 eur mesačne, ako aj značnú sumu vyplateného zameškaného dôchodku. V kontexte týchto skutočností ani podľa názoru krajského súdu nie je zavŕšená náprava a polepšenie odsúdeného vo výkone trestu, keďže napriek individuálnemu prístupu k jeho polepšeniu, nemožno hovoriť o jeho reálne kritickom postoji, keď odsúdený neprejavil žiadnu snahu, napriek jeho možnostiam, o náhradu spôsobenej škody. Len samotný kritický postoj k trestnej činnosti nie je prejavom polepšenia, keď súčasne odsúdený nepríme zodpovednosť za náhradu spôsobenej škody a súčasne, ak mu to finančné pomery dovoľujú, túto škody aj nezačne splácať.

Záverom treba uviesť, že v prípade odsúdeného nemožno hovoriť o polepšení sa počas výkonu trestu odňatia slobody, keď vôbec neprejavil snahu k náhradu spôsobenej škody, aspoň z časti, hoci mu to jeho finančné pomery umožňovali už počas výkonu trestu. Z tohto pohľadu prispôsobenie sa režimu výkonu trestu ako aj individuálny prístup k zmenám hodnôt, treba hodnotiť len ako formálne, bez reálnej snahy odsúdeného polepšiť sa.

K okolnosti, že okresný súd neuviedol, čo ešte má odsúdený splniť na preukázanie polepšenia, treba uviesť, že v prvom rade je na odsúdenom svojim správaním s ohľadom na jeho osobu a charakter trestnej činnosti preukázať polepšenie. Ako však krajský súd konštatoval, ak odsúdený neprijme zodpovednosť

za spôsobenú škodu snahou o jej náhradu, keď mu to jeho finančné pomery dovoľujú už počas výkonu trestu, nemožno hovoriť o polepšení sa odsúdeného.

K argumentom odsúdeného o nedostatočnom inštitucionálnom zabezpečení odsúdených po výkone trestu a nepripravenosti spoločnosti na odsúdených, treba uviesť, že každý člen spoločnosti sa má správať tak, že dodržiava spoločenské a právne pravidlá, pričom väčšina členov spoločnosti tak koná na základe vlastných nastavených hodnotových pravidiel bez akejkoľvek inštitucionálnej podpory, pričom vedú zodpovedný rodinný, pracovný a spoločenský život. Odsúdení musia v prvom rade zmeniť svoje nastavenie a správanie, aby sami zodpovedali za svoje činy, a nemali snahu prenášať zodpovednosť za ich správanie na nejaké inštitúcie. Čo sa týka argumentu odsúdeného o nepripravenosti spoločnosti, treba zohľadniť aj to, že pokiaľ odsúdení reálne aj nepristúpia k náhradám škody, ktorú spôsobili svojím konaním, hoci im to ich pomery umožňujú, nemôžu očakávať od spoločnosti, v ktorej žijú aj nimi poškodené osoby, že po výkone trestu bez tejto ich snahy, budú v plnej miere akceptovaní spoločnosťou, do ktorej sa chcú začleniť a ktorá má nastavené správne hodnotové pravidlá.

Druhá materiálna podmienka znamená, že je pravdepodobné, teda je "nádej", že odsúdený bude v budúcnosti, teda po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody viesť riadny život. U odsúdeného musí nastať odklon od páchania trestnej činnosti. Vedenie riadneho života znamená správanie v súlade s právnym poriadkom, čiže vedenie života bez porušovania práva, najmä bez páchania trestných činov alebo aj správnych deliktov.

Vo vzťahu k posúdeniu splnenia druhej materiálnej podmienky u odsúdeného, ktorý je prvýkrát vo výkone trestu, bolo možné prihliadnúť na správanie sa odsúdeného na slobode pred začatím vykonávania troch po sebe uložených trestov odňatia slobody, ako aj na prostredie, do ktorého sa odsúdený po výkone trestu vráti.

Čo sa týka prostredia, tak odsúdený pred výkonom trestu býval u priateľky, s ktorou sa pred nástupom trestu rozišiel, pričom odsúdený deklaroval, ale nijako nepreukázal, že by si zabezpečil bývanie v ubytovni, či u krstnej mamy, a opätovne by sa zamestnal v taxislužbe ako dispečer, kde pracoval aj pred výkonom trestu. Z tohto pohľadu by sa prostredie, ktoré viedlo k páchaniu trestnej činnosti zásadným spôsobom nezmenilo. Odsúdený sa sofistikovanej podvodnej činnosti dopúšťal napriek tomu, že už predtým mal prácu ako dispečer. Čo sa týka nádeje, že by napriek okolnostiam do akého prostredia sa odsúdený vrátil, tento v budúcnosti viedol riadny život, k tomuto neprispieva ani preukázateľné správanie sa odsúdeného krátko pred nástupom do výkonu troch trestov odňatia slobody. Je pravdou, že odsúdený je vo výkone trestu prvýkrát, avšak treba zohľadniť, že vykonáva až tri tresty odňatia slobody, a to za skutky spáchané od februára do septembra 2020 vo veci Okresného súdu Čadca, za skutok z decembra 2019 až januára 2020 vo veci Okresného súdu Dunajská Streda a zo septembra 2017 až februára 2018 vo veci Okresného súdu Bratislava III. Odsúdený bol v máji 2017 právoplatne odsúdený Okresným súdom Bratislava III za prečin podvodu, ku ktorému trestu mu bol ukladaný súhrnný trest Okresným súdom Pezinok v júli 2017 taktiež za prečin podvodu, kde odsúdenému plynula 3 ročná skúšobná doba od 20.5.2017. Z uvedeného je zrejmé, že napriek tomu, že odsúdenému v dvoch odsúdeniach plynula skúšobná doba do 20.5.2020, tak v tejto skúšobnej dobe spáchal prevažnú časť skutkov, za ktoré mu boli uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody, čo jednoznačne svedčí o tom, že pre odsúdeného plynutie skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia, nemalo žiadny výchovný vplyv na jeho správanie v tom smere, aby nepáchal ďalšiu trestnú činnosť, a to nie len jedným, ale viacerými skutkami, ktorých sa dopúšťal hneď od začiatku plynutia skúšobnej doby. Len okolnosť, že za túto jeho ďalšiu trestnú činnosť bol právoplatne odsúdený neskôr, nevedla k rozhodnutiu, že aj 2 ročný trest odňatia slobody v trestnej veci Okresného súdu Pezinok z roku 2017 odsúdený vykoná. Keďže odsúdeného od páchania ďalšej trestnej činnosti, za ktorú vykonáva tri tresty odňatia slobody, neodradila ani skutočnosť, že sa tejto trestnej činnosti dopúšťal v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia, nemožno od odsúdeného ani pri uložení primeraných obmedzení, či povinností nateraz očakávať, že by plynutie skúšobnej doby podmiennečného prepustenia, odradilo odsúdeného od páchania trestnej činnosti.

Okrem toho u odsúdeného, u ktorého nemožno hovoriť o polepšení sa v priebehu výkonu trestu odňatia slobody, nemožno ani dôvodne očakávať vedenie riadneho života v budúcnosti.

Vzhľadom na prezentované úvahy krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a sám vo veci rozhodol tak, že žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu všetkých troch trestov odňatia slobody zamietol, keďže odsúdený spĺňa formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie len po zohľadnení výkonu polovice všetkých troch trestov odňatia slobody, pričom aj podľa názoru krajského súdu odsúdený nespĺňa ani jednu z dvoch materiálnych podmienok na podmiennečné prepustenie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.